

Judgment of Michalovec 1866

1. It is forbidden to preach in the languages of the nations of the world, and it is forbidden to hear such a sermon. Therefore, every man of Israel who hears that the rabbi or another preaches in a foreign tongue, must leave the synagogue and go outside. The preacher must speak in the Jewish language that the proper Jews in this country speak.
2. It is forbidden to enter and pray in a synagogue where the bimah is not in the center.
3. It is forbidden to build a synagogue with a tower.
4. It is forbidden to make special garments for the leaders of the service that are similar to other religions.
5. It is forbidden to construct a mehitzah that separates the men from the women where the men can look at the women. The mehitzah must be made as it was in the past, and if it is already built improperly, one may not enter the synagogue.
6. It is forbidden to hear the prayers of a choir, all the more so to pray with a choir or to answer "amen" after them, even if the only alternative is to pray alone.
7. Synagogues that are called Choir Synagogues are houses of heretics and it is forbidden to enter them (see Shabbat 116.).
8. It is forbidden to conduct a huppah (wedding ceremony) in a synagogue, it must be held outside.
9. It is forbidden to alter any Jewish custom or any etiquette of the synagogue from the manner in which the tradition was received from our forefathers.

- [א] אסור לדרוש דרשה בלשון אחרת, וכן אסור לשמוע דרשה האמורה בלשון אחרת, ע"פ צורך כל ברי-ישראל אשר ישמע שדב או אחר דרש בלשון נכרי לעזוב בהכניס ולצאת חוצה, הדרוש צריך לדרוש בלשון יהודי שמדברים בו ישראל הכשרים אנשי המדינה הזאת.
- [ב] אסור לכונס להחפיל בבהכניס אשר אין לה כיפה באמצע;
- [ג] אסור לעשות בהכניס כמגדל;
- [ד] אסור לעשות מלבושים מיוחדים לשי"ץ ומשוררים באופן שיהיו דומים לשאר גיבורי דתות;
- [ה] אסור לעשות התחיצה המבדלה בין עזרת נשים ואנשים באופן שיוכלו להסתכל אנשים במשים רק יעשו כמנהג מימי קדם, וכן אם כבר נעשה לא יכנס בה;
- [ו] אסור לשמוע הפילת קאר קרית להתפלל עמהם או לענות אמן אחריהם אף אם היא מוכרת ע"כ לקיים ישב בוד וידום וכו';
- [ז] בחד כנסיות הנקראים קאר שיהל, מאחר שזאת ביה אפיקורסות אסור לכנס להכנס כדאיות במס שבה דף קט"ז ע"פ א"ר טרפן וכו' שאנילו אדם ריהף אחריו להיגו תחש רץ להבישו נכס לבית ע"ו האית נכנס לחידיש של אלו וכו';
- [ח] אסור לעשות העטפה בבהכניס רק חה"י תחת השמים;
- [ט] אסור לשנות שום מנהג יהדות או שום גימטו בהכניס כאשר מיקובל מאבותינו ואבות אבותינו.

Hildesheimer's Proclamation in *Israelit* 1866

Just as it is forbidden to allow something that is forbidden, it is also forbidden to forbid something that is permitted... Undoubtedly, the distinguished rabbis knew that in their region it was proper to pass a preventive law, even though there is no prohibition in Shas or the Poskim, and even though one does not impose a decree on the congregations unless the majority of the congregation can abide by it... Undoubtedly, they know that in their region the majority of the community can abide by these regulations, and a judge can only rule on what his eyes see. Therefore, all of the prohibitions that these rabbis passed have authority only in their communities and for those who live under their jurisdiction alone. But for other places and regions, they have no power and no right to regulate. Only a Supreme Court has the power to do so as it is written in Maimonides. One who transgresses one of the prohibitions above has not transgressed and is beyond reproach. We, the signers below, recognize that the majority of those who live in our areas cannot abide by these restrictions, and that the loss will be greater than the gain... Therefore, we feel that it is our obligation to announce which of these regulations are permitted by law, and which are, in fact, prohibited:

1. It is not found in any Posek. The proofs that they base themselves upon, some are not compelling and others must be dismissed. It is self-evident that there is no hint anywhere that one who listens must go outside.

2. Although we are obligated to place the bimah in the center of the synagogue as it explains in the Shulchan Aruch, and we are subject to all its laws, nevertheless, there is no indication that one cannot enter a shul where the bimah is not in the center. What would we do about the majority of the Sephardi synagogues where the bimah is in the western corner?

9. This is stated in the Yerushalmi and the Magen Avraham. Thus, we find ourselves obligated to arouse our brethren with the warning that it is not permissible to change from *musach* Ashkenaz that was passed down to us from our forefathers, to *musach* Sepharad.

Responsa of Rabbi Azriel Hildesheimer Yoreh Deah 133: (1878)

... Shas and poskim rishonim and achronim are the well from whose water we drink, and not from the new laws that were invented at the assembly in Michalovce, where they exaggerated and intimidated without any basis.

Responsa of Rabbi Azriel Hildesheimer Orach Hayim 20:

What emerges from this is that we should maintain the custom of placing the bimah in the center even today. Many rabbis in Germany have already fought this battle and therefore it also falls in the category of *haham she'assur*... Until now, I have seen this change made only in communities where a group of Reformers has appeared. Thus, it should surely be considered a mitzvah to fulfill the custom of our predecessors like other customs of Israel. This is not one of those cases where silence is preferable to words, particularly for something so longstanding, lest coming generations ask why his honor, [Rabbi Engel] ignored it. At any rate, the mitzvah of admonishing ones brother/hochach tochiach will be fulfilled. The Sheiah has written—when one fulfills the obligation of admonishing, one is free from responsibility. "A discerning man will understand" (Mishlei 1:5)

ושיים

ופוסקים ראשונים והאחרונים הוא הכאר אשר ממיר אגו שותים ולא בדינים תחדשים שדמציאו באסיפה במיחאלסורף, כדמרוחם וכדומה בהפחדתה על המדה בלי שום יסוד.

והדגא מכל הגיל דיש לקיים המנהג ביב בזמן חת וכמזמנה לי שכבר לחשו כמה וכמה רבנים במיינת אשכנז מלחמת חובה בעניין הזה, וא"כ הוא ביב בכלל חכם שאמר ובר ויעוין בייד רמיב בשיד סיק סמין. ולא ראיתי עד הנה ששנו במנהג זה בקיף דלית כרו גיעוף כח התודעה, וא"כ בודאי למצה יחשב לקיים מנהג קדמונים כמו שאר מנהגי ישראל ואין זה מדברים שהשליקה יפה מדיבור ונפלים בדבר שהוא לרורי דורות שלא יאמר הברית ודורות הבאים שמעלו העלים עיניו ממנו. תכ"פ יקיים מצות חכמה ונכונה, וכבר כתב השלי"ה דבקיום מצות חובנה פטר עצמו מערבות והחכם עיניו בראשו ונכון תחבולות יקנה.

ובה אסיים באמידת היום ושלום וכל טוב.
כ"ד אהבו ומקידו הכותב בזשון רב.